

שיעור מספר 1
31 דצמבר-6 ינואר

הרוח והדבר

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי:
2 פטרוס 1:19-21, 1 קורינתים 13:9-2, תהילים 119:160, יוחנן 17:17.

פסוק לשינון: "כָּל הַכְּתוּב נִכְתָּב בְּרוּחַ אֱלֹהִים, וּמוֹעִיל הוּא לְהוֹרָאָה, לְתוֹכְחָה, לְתַקּוּן, לְחִנוּף בְּמַעֲגָלֵי צָדֵק." טימותאוס ב' 3:16.

המקרא מעיד על עצמו ש"כָּל הַכְּתוּב נִכְתָּב בְּרוּחַ אֱלֹהִים, וּמוֹעִיל הוּא לְהוֹרָאָה, לְתוֹכְחָה, לְתַקּוּן, לְחִנוּף בְּמַעֲגָלֵי צָדֵק" (טימותאוס ב' 3:16).
כתבי הקודש ממלאים את התפקיד הזה בגלל שהם בעצם דבר אלוהים, המתגלה לאנושות דרך עבודתה של רוח הקודש. במקרא רוח הקודש מגלה לנו את רצון האלוהים ומראה לנו כיצד לחיות חיי תהילה לאדוני.
אך רוח הקודש לא פעלה בעבר הרחוק בלבד, רק בימי התנ"ך. היא מעורבת גם כיום בדברי האלוהים בדרכים שונות. ואולי תפקידה החשוב ביותר הוא העזרה לה אנו זקוקים להבנת כתבי הקודש כדי שנבין את דבר ה' בצורה הנכונה ביותר. לשם כך אנו זקוקים לרוח הקודש. אותה רוח אלוהית המעוררת בנו את הרצון לאמץ את דבר ה' ולממש את התורה בחיינו. על כן, הרוח פועלת יחד עם כתבי הקודש וגם דרכם על מנת להפיכינו לבריאה חדשה במשיח.
השבוע אנו נעקוב אחרי הקשר שבין רוח הקודש והמקרא ופעילותה הנובעת מכך.

* לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-7 בינואר.

רוח הקודש וההתגלות

כיצד אלוהים יכול להבטיח שרצונו יועבר לאנושות השרויה בחטא בצורה מדוייקת? הוא עושה זאת דרך שתי פעולות עיקריות של רוח הקודש: התגלות והשראה. בתהליך ההתגלות בני האדם תלויים בעזרתו של מישהו מבחוץ בכדי לגלות דברים, אשר אנחנו בתור יצורים שנבראו (ושרויים בחטא) איננו יכולים לדעת בעצמינו. כך הם פני הדברים ממש, רוח הקודש מלמדת אותנו אמיתות, אשר חייבות להיאמר לנו (ראו דניאל 2: 19-23), אחרת לא נוכל לדעתן לעולם דרך אמצעים טבעיים. התגלות היא תהליך שבו אלוהים חושף בפני האנשים את עצמו ואת כוחו האלוהי. הרעיון הבסיסי של ההתגלות הוא בעצם מן הסרת לוט או חשיפה, גילוי של משהו שהיה נשאר חבוי אחרת. אנחנו זקוקים להתגלות הזאת כבני מוות השרויים בחטא המופרדים מאלוהים בגללו, ומכיוון שבעקבות החטא אנו מוגבלים מבחינת מה שאנחנו יכולים ללמוד לבד. אנו תלויים באלוהים על מנת לדעת את רצונו. לכן, גם ההתגלות האלוהית עבורינו תלוייה בכך היות ואין בנו יכולות אלוהיות ולכן בעלי ידע מוגבל ביותר בכל מה שקשור אליו.

קראו 2 פטרוס 1: 19-21. לפי הפסוקים הנ"ל, מהו מקורם של כל המסרים שבנבואות התנ"ך? כיצד המקור האלוהי של אותן נבואות המקרא מחזק את הסמכות של כתבי הקודש?

עלפי כיפא השלית, מקורן של נבואות התנ"ך לא היה אנושי. על הנביאים שרתה רוח הקודש וכך תוכן המסר שכתבו הגיע ישירות מאלוהים. הם תפקדו בתור מעבירי המסר ולא בתור מחולליו. כיפא מדגיש ואומר במכוון שמקורן של הנבואות הוא ברוח: למרות שנכתבו על ידי בני אדם, "מֵעוֹלָם לֹא יִצְאָה נְבוּאָה עַל-פִּי רִצּוֹן הָאָדָם" (פטרוס ב' 1: 21), ואותו מקור אלוהי נותן לכתבי הקודש את הסמכות האולטימטיבית על חיינו.

אלוהים משתמש בבני אדם על מנת להכריז את דברו לעולם. כיצד אנו יכולים להוות כלים לשימושה של רוח הקודש על מנת לבצע משהו דומה היום, לא מבחינת הכתיבה של המקרא, אלא בהכרזת הכתוב?

רוח הקודש וצליחתה

צליחת רוח הקדש, היא מושג אשר מתאר את השפעתו של אלוהים בהעברת המסר שלו דרך אמצעים אנושיים האמצעות רוח הקודש. פעילותה של רוח הקודש דרך ההשראה היא בעצם הסיבה לאחידות האמיתות בכתבי הקודש. כרוח האמת (יוחן 14: 17, 15: 26, 16: 13) רוח הקודש אכן מובילה אותנו אל האמת.

קראו 2 פטרוס 1:21, דברים 18:18, מיכה 8:3 ו-1 קורינתנים 13:9-2. מה אומרים הפסוקים הללו על כותבי המקרא ועל מעורבותו של אלוהים במקורות המקרא?

במשפט "רוח הקדש הניעה" (2 פטרוס 1: 21) אנו רואים אישור חזק לעבודת רוח הקודש בתור נותן ההשראה. ב-1 קורינתנים 13:9-2: שאלו השליח מייחס את ההשראה וההתגלות לרוח הקודש. עבורינו, השליחים, הוא אומר בפסוק 9, אלוהים מגלה את הדברים הנסתרים, אשר עין לא ראתה. אלוהים מגלה את הדברים הללו דרך הרוח (1 קורינתנים 10: 2). והשליחים קיבלו את "הרוח אשר מאת האלהים, כדי שגידע את הדברים שאלהים נותן לנו בחסדו." (2 קורינתנים 12: 2). ולאחר מכן בפסוק 13 הוא מתייחס להשראה ומדבר על דברים אשר "לא במלים שחכמת אנוש מלמדת, אלא במלים שֶהָרוּחַ מְלַמֶּדֶת, כְּשֶׁאֵנוּ מְפַרְשִׁים דְּבָרִים רוּחָנִיִּים בְּהַגְדָרוֹת רוּחָנִיּוֹת". לשאלו לא היה כל צל של ספק לגבי מקורו וסמכותו של המסר שהוא העביר.

למרות שחלקים רבים בכתבי הקודש הם תוצאה של התגלות-על טבעית אלוהית, לא כל הדברים התגלו במקרא בצורה שכזאת. לעיתים אלוהים השתמש במחברי המקרא ובחקירתם האישית הזהירה של הדברים או במסמכים כתובים אחרים (יוחן 10: 13, לוקס 1-3) על מנת לחשוף ולהעביר את המסר שלו. על כן כל חלקי כתבי הקודש נכתבו בהשראה ונחשפו (2 טימותאוס 3: 16). זאת הסיבה שבעקבותיה שאלו טוען כי "כל דבר" אשר נכתב, נכתב על מנת להדריכנו, וזאת "כדי שתהיה לנו תקוה" (רומים 4: 15). אלוהים, אשר בתור הדובר והיוצר של שפת האדם, מאפשר לאנשים נבחרים להעביר את מחשבותיו בשפת בני האדם בצורה אמינה ומהימנה.

"אלוהים הואיל בטובו להעביר את אמיתו לעולם על ידי בני אדם השליחים, והוא עצמו, דרך רוח קודשו, הסמיך אנשים ואפשר להם לבצע את עבודתו. הוא הנחה את מחשבותיהם בבחירת הנאמר והכתוב. האוצר הופקד בידיהם של יצורים בשר ודם, ובכל זאת, למרות הכל, מקורו הוא בשמים." (Ellen G. White, Selected Messages,) (book 1, p. 26).

רוח הקודש ואמינות כתבי הקודש

התגלות היא פעילות על-טבעית, אשר דרכה אלוהים חושף את האמת לבני אדם נבחרים, והשראה היא פעילות של רוח הקודש, אשר שומרת על האמת של מה שכתבו סופרים אנושיים, כך שדבריהם יהיו באישורו המלא של אלוהים. אלוהים שונא עדות שקר (שמות 16: 20) ואינו יכול לשקר (עברים 18: 6). שמו הוא אל אמת (תהילים 5: 31, ישעיה 16: 65). ובאופן זהה רוח הקודש קרויה "רוח האמת" (יוחנן 17: 14).

קראו תהילים 106: 119. מה מלמד אותנו הפסוק על הדברים שאלוהים מגלה לנו?

קראו יוחנן 17: 17. מה אומר כאן ישוע על דבר אלוהים?

דבר אלוהים הוא האמת וראוי הוא לאימוץ מוחלט בחיינו. זה לא מתפקדינו לשפוט את המקרא; להיפך, לכתבי הקודש יש את הזכות והסמכות לשפוט אותנו. "שֶׁהָרִי דָּבַר הָאֱלֹהִים חַי וְפוֹעֵל, וְחַד הוּא מְחַרֵּב פִּיפְיוֹת וְחוֹדֵר עַד לְהַבְדִּיל בֵּין נֶפֶשׁ לְרוּחַ וּבֵין פְּרָקִים לְמַחַ הַעֲצָמוֹת, וּבִוְחָן מְחַשְׁבוֹת הַלֵּב וְכִנּוּתֵי" (עברים 12: 4).

כמובן שברור מאליה שכתבי הקודש נכתבו על ידי אנשים שחיו בתקופה, תרבות ומקום מסוימים ואסור שנתייחס לעובדה הזאת בכדי להתעלם או לפטר את עצמינו מהמסר שכתבו. ברגע שאפשרות זו נפתחת בפנינו, כתבי הקודש הופכים לנושא לדיון ובכך עומדת האמת האלוהית בסימן שאלה. התוצאה של יחס זה היא שאותם האנשים, אשר כביכול מאמינים לכתבי הקודש, שוללים דברים כמו שבוע הבריאה, או המבול העולמי, הולדתו הבתולית של ישוע המשיח, תחייתו בגוף פיזי וביאתו השנייה כאירוע ממשי. אלו הם רק אמיתות מעטות, אשר רבים אינם מקבלים כתוצאה מבחירת עמדה שיפוטית כלפי כתבי הקודש. זוהי בהחלט אינה הדרך שעלינו לבחור אי פעם.

מדוע כל כך חיוני למדוד את שיפוטיו ודעתיו באמצעות הכתובים מאשר להיפך?

רוח הקודש כמורה

רוח הקודש היא לא רק הכלי שבעזרתו ניתן לנו דבר אלוהים כתוב, אלא הוא גם עוזר לנו להבין אותו בצורה נכונה. בני האדם לוקים בהבנתם את האמת; בטבעם הם מופרדים מאלוהים (אפסוס 4: 18). לכן, אותה הרוח, אשר התגלתה ושרתה על כותבי המקרא, מאפשרת לנו להבין אותו. הבעיה אינה נעוצה בדבר ה' כספר בעל מידע מעורפל. הבעיה היא ביחסינו כלפי האלוהים, יחס המושפע מן החטא, אשר מגלה את עצמו דרך כותבי הקודש.

רוח הקודש הוא מורינו, אשר חפץ להוביל אותנו אל הבנה עמוקה יותר של המקרא ולהערכה של השמחה שהוא מעניק. הוא משב את תשומת ליבנו לאמיתות שבדבר האלוהים וגורם להסתכלות מחודשת על אותן האמיתות, בכדי שחיינו תוכלנה להתאפיין בנאמנות וצייטנות לרצון האלוהים מתוך אהבה. כל זה יכול לקרות באם אנחנו ניגש אל חקר המקרא בלב עניו ובר לימוד.

קראו 1 קורינתים 13,14:2. מה כותב שאול השליח לגבי חשיבות הפירוש הרוחני של הדברים הרוחניים?

אנחנו תלויים ברוח הקודש על מנת להבין את כותבי הקודש. ללא רוח הקודש, המשמעות הרוחנית של המקרא אינו נגיש לנו, אלא רק המשמעות המילולית בלבד. יתר על כן, בתור בני אדם השרויים בחטא הרבה פעמים אנו מתנגדים לדבר אדוני, וזאת לא בגלל שאיננו מבינים אותו, אלא בגלל שאנו מעדיפים לא להתייחס אליו. ללא רוח הקודש אין לנו שום אהדה למסרו של אלוהים. אין תקווה, אמון, ואהבה בתמורה. רוח הקודש מביאה לחיינו את ההרמוניה עם אמת אדוני המוכרזת בכותבי הקודש. "דעות סותרות רבות בקשר למה שכתבי הקודש מלמדים אינם עולים מתוך אי בהירות כשלהי של המקרא, אלא מתוך העיוורון ודעות קדומות של חלק מן הפרשנים. בני אדם מתעלמים מן העובדות הברורות של המקרא על מנת להזדנב אחרי רצונותיהם המסולפים."

Ellen G. White, The Advent Review and Sabbath Herald, Jan. 27, 1885

באיזה אופן גאווה היתה לאבן נגף אשר מנעה מכם ליישם את האמת שבדבר האלוהים בחייכם? באילו תחומים רצונותיכם מונעים מכם לקבל את האמת מאת אלוהים? כיצד אתם יכולים ללמוד להכניע הכל לפני אדוני?

רוח הקודש ודבר אלוהים

רוח הקודש, אשר הדריכה וגילתה את תוכן כתבי הקודש לאנושות, אינה יכולה להוביל אותנו למשהו שמנוגד לדבר אדוני.

קראו יוחנן 39,46,47: 5 ויוחנן 38: 7. לאיזה סמכות ישוע פונה כאן? כיצד המקרא תומך בכך שישוע הוא אכן המשיח?

חלק מהאנשים טוענים, כי הם קיבלו "התגלות" מסוימת מאת רוח הקודש, אשר מנוגדת לחלוטין למסר הברור של המקרא. עבורם לרוח הקודש יש הרבה יותר סמכות מאשר לדבר אדוני. כאשר דבר אלוהים הכתוב תחת השראתו נפסל, ומסרו הברור נשמט, אנו עומדים לטעות ולא ללכת אחרי הרוח שהיא מאת אדוני. המקרא הוא השומר הרוחני שלנו. הוא בעצמו מהווה מדד מהימן לכל מה שקשור באמונתנו וחינו בפועל. "דרך כתבי הקודש הרוח מדברת עם נפשינו ומטביעה את האמת בתוך ליבנו. באופן הזה הוא מראה לנו את שגיאתנו ומעלים אותן מנשמתנו. דרך רוח האמת, אשר פועלת דרך דבר האלוהים, ישוע המשיח מביא את אנשיו אליו" (אלן ג' וייט, כמיהת הדורות, עמ' 671).

אלן ג' וייט כותבת בבירור כי "הרוח לא ניתנה לנו – והיא לעולם לא יכלה להיות מוענקת – בכדי להחליף את המקרא; היות וכתבי הקודש טוענים שרק דבר אלוהים יכול להוות קנה מידה עבור כל התורות והפרשנויות" (אלן ג' וייט, העימות הגדול, עמ' 9). רוח הקודש לעולם לא ניתנה בכדי להחליף את דבר אלוהים. להיפך, היא עובדת בשיתוף פעולה מלא עימו על מנת להביאנו לידי המשיח, ועל כן זה הופך את המקרא למדד הבלעדי לרוחניות מקראית אותנטית. אנו יכולים להיות בטוחים שכאשר משהו מגיע ומציג בפנינו מסקנות, אשר מנוגדות לדבר אדוני, אותו אדם אינו דובר אמת. איננו יכולים לשפוט לבבות או מניעים של אנשים. אך בהחלט בידינו לשפוט את התיאולוגיה והמדד היחיד עלינו להתייחס אליו – הינו דבר אלוהים.

אילו תורות חדשות, אשר אנשים מנסים לקדם בקהילה בבירור מנוגדים כתבי הקודש? מה אמורה להיות תגובתנו ראשית כלפי אותם האנשים, אשר מקדמים את השגוי ושנית, כלפי התורה השגויה עצמה?

נקודות למחשבה...

קראו את עמ' 602-593 מתוך ספרה של אלן ג' וייט "העימות הגדול". קראו גם את עמ' 680-662 מתוך ספרה של אלן ג' וייט "כמיהת הדורות".

תחשבו רגע על כל האמת שאנו יודעים רק בזכות המקרא. תחשבו, למשל, על הבריאה. איזה הבדל ענקי בין מה שכתבי הקודש מלמדים אותנו על דרך בריאתנו לבין מה שהאנושות מלמדת כיום – שנוצרנו בתהליך הקרוי "סינתזה ניו-דרוויניסטית". ראו עד כמה האנושות עיווטה את הכל! כמו כן, תחשבו על בואו השני של המשיח ותחיית המתים באחרית הימים. אלו הן אמיתות שלא יכולנו לדעת אותן לבד, ללא המקרא. מישהו היה אמור לגלות לנו את זה; והן אכן התגלו לנו בכתבי הקודש תחת השראתה של רוח הקודש. למעשה, האמת החשובה ביותר, שישוע מת בעד כל חטאינו ושנגאלו דרך אמונתנו בו, זוהי אמת שלא יכולנו לדעת עליה בשום דרך שהיא. תחשבו על עוד אמיתות רבות אשר התגלו לנו בדבר אדוני בלבד. מה אומרת לנו העובדה שאותן האמיתות מצויות במקרא בלבד על חשיבותם ומיקומם המרכזי של כתבי הקודש בחיינו?

שאלות לדיון:

1. מדוע כתבי הקודש הם מדריך הרבה יותר בטוח בשאלות רוחניות מאשר הרושם האישי שלנו? מהן ההשלכות של אי קבלת המקרא בתור מדד שבעזרתו אנו בודקים את כל האמונות שלנו ואף ניסיונות רוחניים?
2. לעיתים קרובות אנו יכולים לשמוע את המילה "אמת" בהקשרים מגוונים. דונו בכיתות שלכם על המהות המושג "אמת", לא בהקשר של מה נכון ומה לא, אלא מה זה אומר בעצם כשאנו אומרים ש"אמת" היא "אמיתית".
3. כיצד אמורה להגיב הקהילה כאשר מישהו טוען שהוא בעל "אור חדש"?
4. האירו את ההבדלים המהותיים בין מה שהמקרא מלמד אותנו על בריאת האדם לבין מה שחכמת האנושות מלמדת. החכמה האנושית מתייחסת להבנה מודרנית של תורת האבולוציה, אשר מנוגדת לחלוטין לתורתו של אלוהים. מה אומרת לנו העובדה הזאת על חשיבות תפיסת המקרא בתור הסמכות העליונה?